Бути розумним — це круто!

ПРОФЕСОР Квітка

ЗАПРОГРАМОВАНИЙ ПИРІГ

ТЕЛЕСКОП ГАЛІЛЕО

КРОКОДИЛ

пізнавально-розважальний журнал
№2 (26) — лютий 2007
4 820013 150051 02

РІВНОВАГА

Вибачте, ви не могли б відійти на п'ять кроків уліво?

Розумієте, я проводжу дослід, виявляю соняч...
Сила не у науці, а ось де.
Тоді пропоную змагання, хто швидше встане. Правила такі: сісти, випрямитися. Так. Ноги перед сидінням і не зсувати! Вперед не нахилятися. Хто порушить правила, той програв.

Тепер встаньте!
Професоре, я не можу... Не можу встати! Це якийсь фокус?

Професоре, в чому тут хитрість?

Це ж елементарно, містере Біцепс! Названа вами "хитрість" криється в центрі ваги.

Кожен предмет чи істота має свій центр ваги

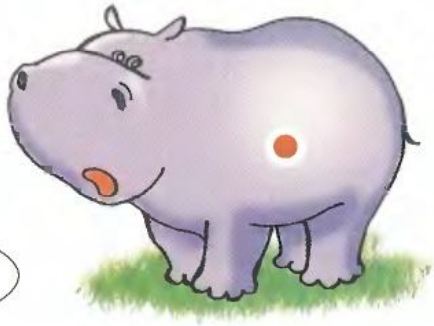

● — *центр ваги*

Бачиш, де центр ваги? Розпилюй рівно крізь нього!

Здогадуєшся, чому рейка висить рівно і не перехиляється? Бо вона підвішена у центрі ваги!

Половинки у рівновазі! Значить, ми правильно знайшли центр ваги!

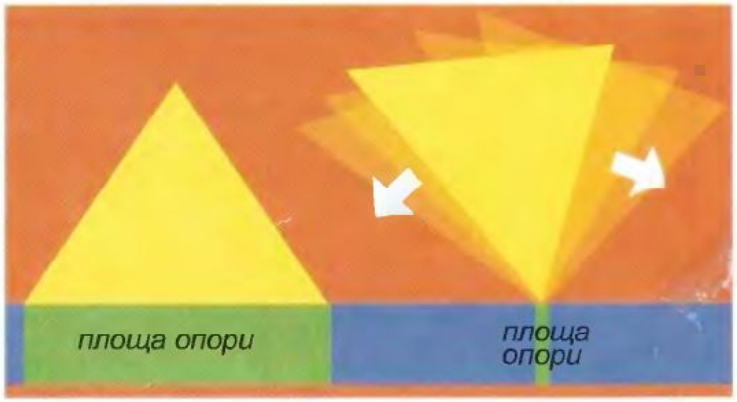

Предмет не впаде тільки тоді, коли вертикальна лінія з центру ваги не вийде за межі опори.

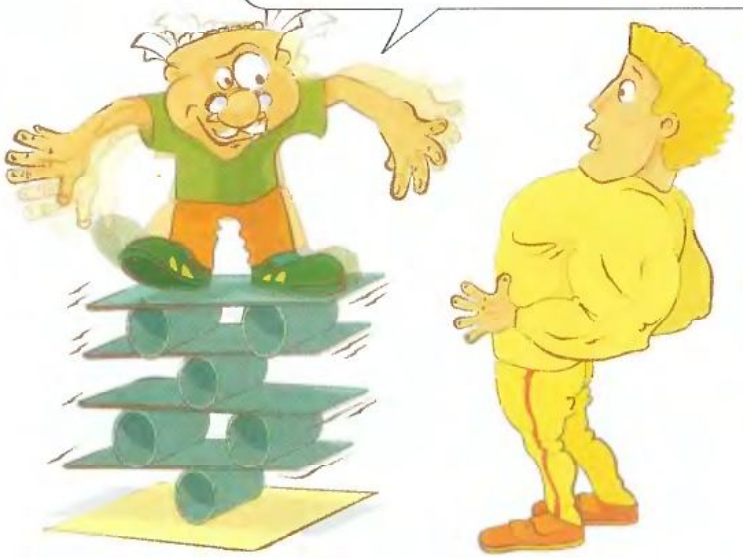

ПЕРЕВІР САМ

Підготуй: лінійку, олівець, пластилін.

1. Визнач центр ваги лінійки — врівноваж її на олівці.

2. Познач центр пластиліном.

ДОСЛІД 1

1. Поклади лінійку поперек столу так, щоб один із її кінців виходив за край столу. Лінійка лежить нерухомо.

ПОМІРКУЙМО РАЗОМ

Лінійку втримував той її кінець, що лежав на столі. Для лінійки ця частина столу — площа опори. Давай уявно проведемо вертикальну лінію від центру ваги вниз.

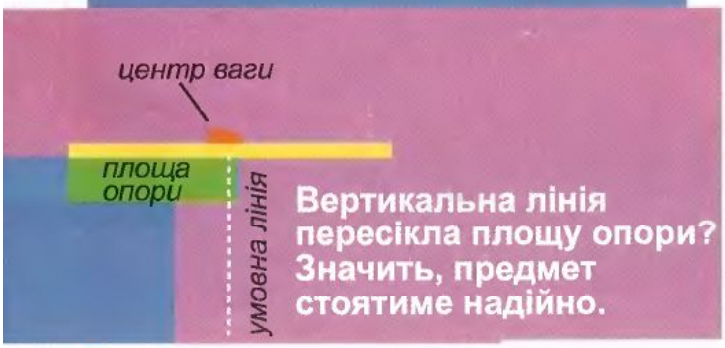

Вертикальна лінія пересікла площу опори? Значить, предмет стоятиме надійно.

ДОСЛІД 2

1. Візьми ту саму лінійку та обережно поклади її на стіл так, щоб позначений центр ваги опинився за краєм столу.

2. Швидко прийми руки. Лінійка впала! Чому?

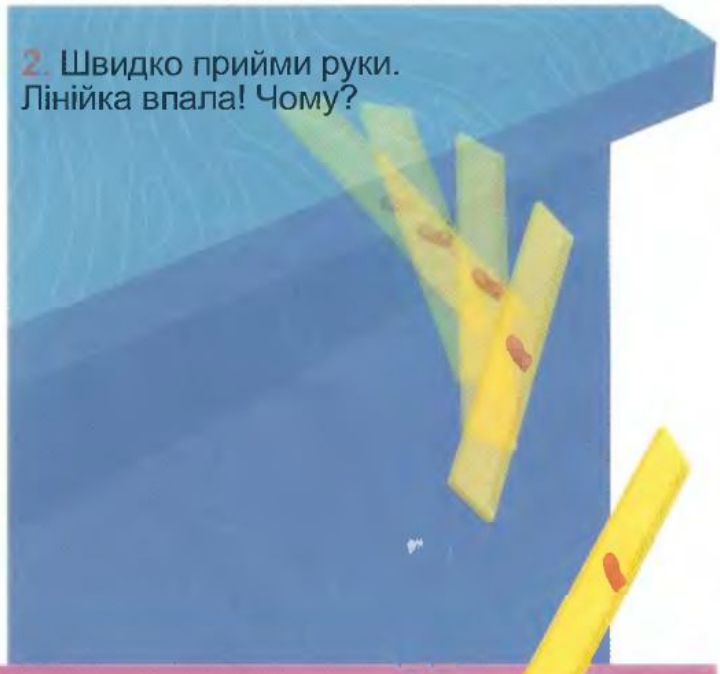

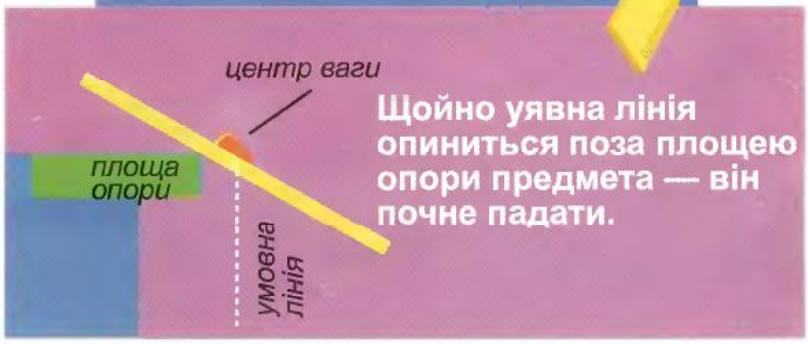

Щойно уявна лінія опиниться поза площею опори предмета — він почне падати.

ПОМІРКУЙ САМ

Уважно розглянь обидва малюнки. Зверни увагу на площу опори і центр ваги. Поясни як молодший академік Академії Крейда, чому стос книжок Смика завалився?

ПОМІРКУЙ САМ

Що більша площа опори — то легше втримати рівновагу і не впасти.

Кому з цих спортсменів зберегти рівновагу найлегше? Порівняй площі опори — і здогадаєшся чому.

Моряки на хисткій палубі ходять, широко розставляючи ноги — так вони збільшують площу опори, щоб утримати рівновагу.

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

Площа опори Пізанської вежі була достатньо велика, щоб утримувати вежу нахиленою понад 800 років. (До того ж архітектори правильно розрахували її центр ваги). Дивовижна "вежа, що падає" манить до себе і досі сотні туристів.

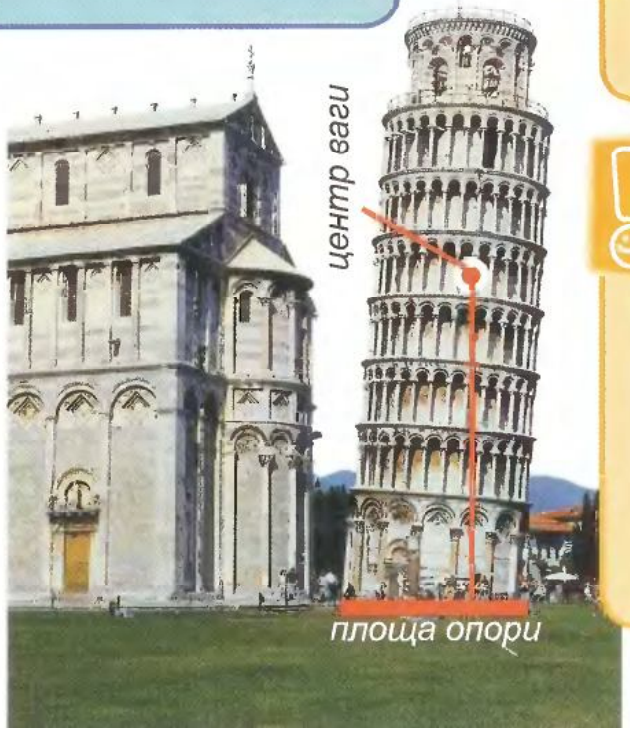

Вежа нахилилася ще при будівництві — земля під її важким фундаментом з одного боку почала опускатися. Але будівництво продовжили! Та наступні поверхи будували вже не рівними, а теж під нахилом, щоб краще урівноважити вежу.

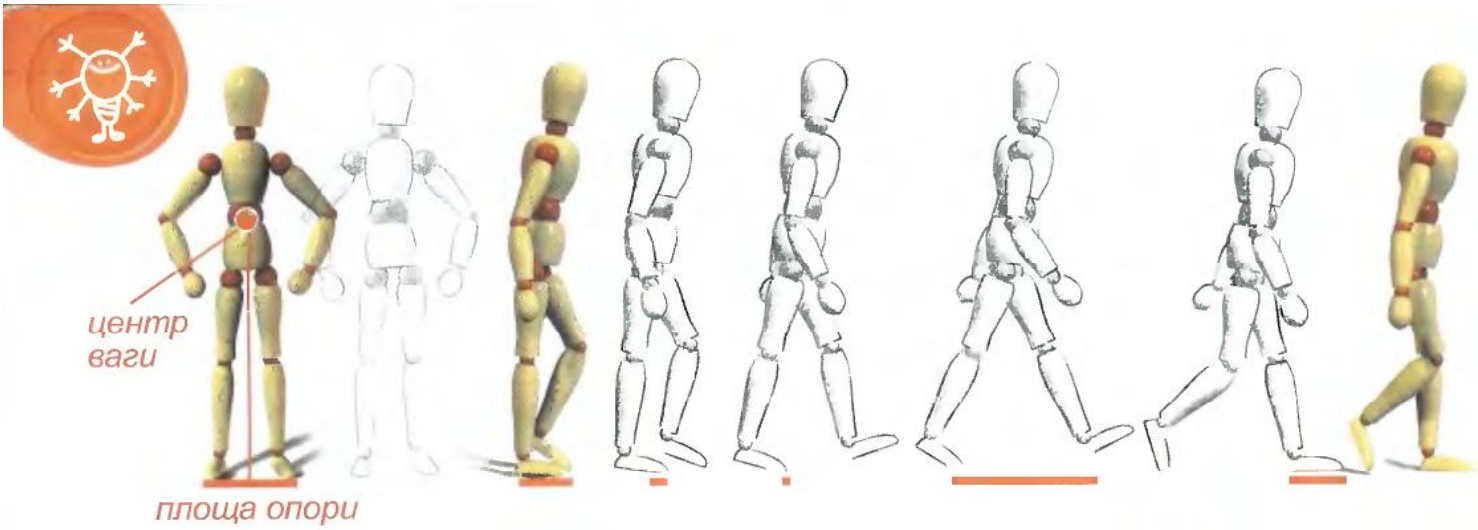

Коли людина стоїть прямо, площа її опори — між ступнями ніг. А центр ваги — приблизно біля пупа. Та варто нахилитися вперед, щоб зробити крок, — і центр ваги переміститься за межі опори. Твоє тіло почне падати. Для того щоб не впасти, ти підставляєш ногу і таким чином робиш крок. І так, крок за кроком, ти ходиш!

Виходить, коли ви просто йдете — це означає, що ви постійно падаєте?

Зате коли біжимо — більшість часу ми летимо!

Значить, щоб піднятися, мені треба... Гм-м... перемістити пуп... тобто центр ваги?

Ага-а! Треба змістити центр ваги ближче до центру опори! Тобто нахилитися. Або навпаки...

А ось де центр ваги у людини, яка сидить.

Напиши професору Крейду, що саме не договорив містер Біцепс.

Телескоп Галілео

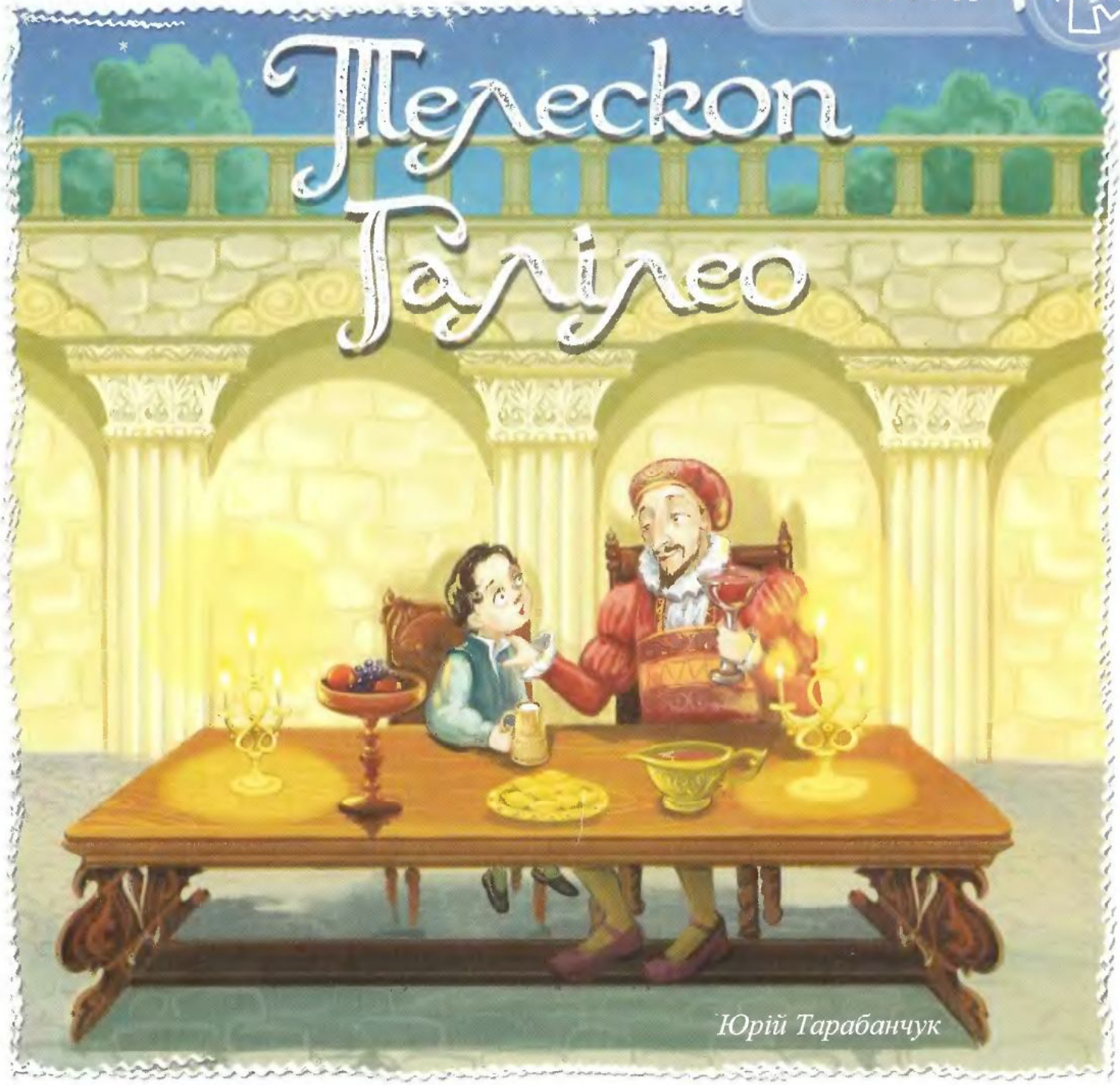

Юрій Тарабанчук

Минала друга половина XVI століття. Маленький італійський хлопчик Галілео Галілей вечеряв у внутрішньому дворику будинку разом із батьками. Сім'я сиділа за широким дерев'яним столом. Галілео допив із глиняного глечика ще тепле запашне молоко й уважно подивився на батька:

— Тату, а чому, коли настає ніч, над нами з'являються сріблясто-золотаві вогники? Чи можна їх побачити ближче? Якщо довго на них дивитися, вони наче пливуть у темряві!

Батько задумливо відповів:

— То велике диво, синку. Святі отці розповідають, що наша Земля стоїть непорушно у центрі всесвіту і Бог обертає навколо неї Сонце і зорі. Чи можливо їх наблизити до себе? Мені здається, ніхто у цілому світі ще не знайшов відповіді на це питання.

— А я зможу знайти відповідь? — раптом злетіло з вуст хлопчика. Та він одразу ж прикусив язика – в його віці треба бути більш стриманим.

Батько з ніжністю скуйовдив волосся Галілео:

— Нещодавно тобі виповнилося дев'ять років, синку. Скоро ти почнеш навчатися великим премудрощам у святому монастирі. — Старший Галілей значуще підняв догори пальця, — Саме там живуть найосвіченіші люди Флоренції!

Відтоді минув час. Галілео виріс і у двадцять п'ять років став професором математики. Він зробив декілька важливих відкриттів й написав видатний трактат "Про науку механіку". Та думка про далекі вогники в нічному небі не давала йому спокою. Галілео підіймався на дах будинку і дивився на зорі. Він мріяв побачити їх ближче, роздивитися, які вони насправді. Але як це зробити?

Навесні 1609 року Галілео почув розповідь про незвичайну трубку з лінзами від окулярів, яка збільшує і наближує предмети, що знаходяться на відстані. Її сконструював голландський майстер Ганс Ліппершей.

"Ось воно!" — вигукнув Галілео і одразу ж засів за роботу. Він вирішив зробити власну зорову трубу.

Головною особливістю “окуляра” Галілея стала його висока якість. Переконавшись, що звичайні лінзи погано оброблені, Галілей шліфував їх сам. Деякі з них збереглися до наших днів. Дослідження показало: вони досконалі! Відомо, що ретельно обробивши аж 300 лінз, Галілео відібрав для своєї труби усього декілька.

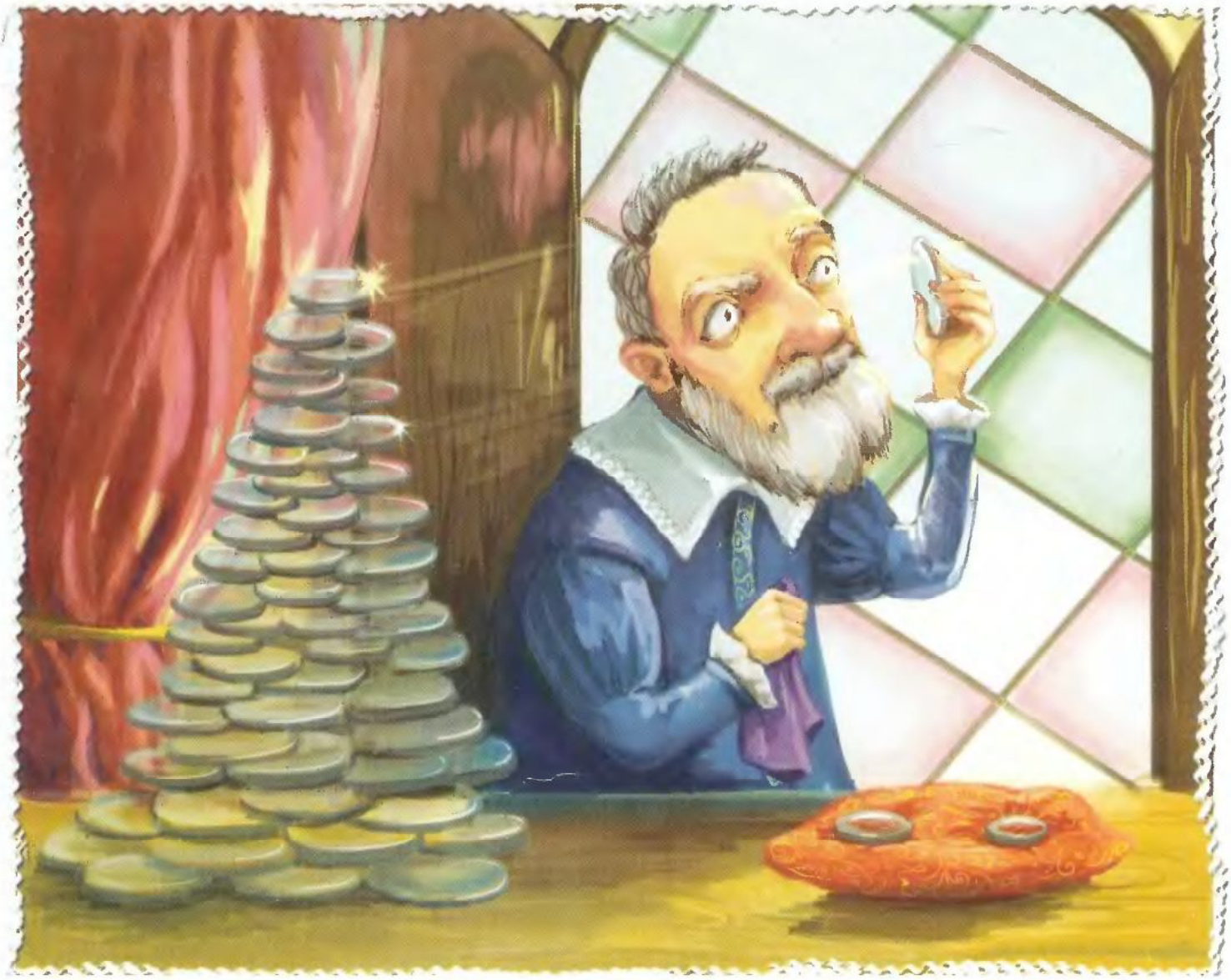

Перший “окуляр” вченого мав лише триразове збільшення. Але невдовзі Галілео удосконалив свою підзорну трубу і, як писав згодом, “побудував собі прилад настільки чудовий, що з його допомогою предмети здаються майже в тисячу разів більшими і у тридцять разів ближчими, ніж при звичайному спостереженні.

Минув майже рік. І ось у ніч на 7 січня 1610 року Галілей спрямовує свою зорову трубу на Місяць. Те, що він побачив там, — дивовижний пейзаж, гірські ланцюги і вершини, — неймовірно вразило. "Місяць схожий на Землю!" — схвильовано вигукнув Галілео. Саме з того моменту і почалася епоха приголомшливих зоряних відкриттів.

Хоча Галілей і не був першим, хто винайшов зорову трубу, але він зробив перші телескопічні відкриття і важливі узагальнення. Власне, тільки після цього зорова труба і отримала назву телескоп*. Тому винахід телескопа пов'язують саме з іменем видатного італійського вченого Галілео Галілея.

* Телескоп — із грецької "теле" — "далеко" і "скопео" — "дивитися".

AMD ДРУГ, ЩО ЗАВЖДИ З ТОБОЮ

автономна мобільна умка

"НОУТБУК" — із англійської "ноут" — "запис", "бук" — "книга" Маршрут до свого майбутнього друга-користувача ноутбук починає з заводу. Саме тут "народжується" цей переносний комп'ютер.

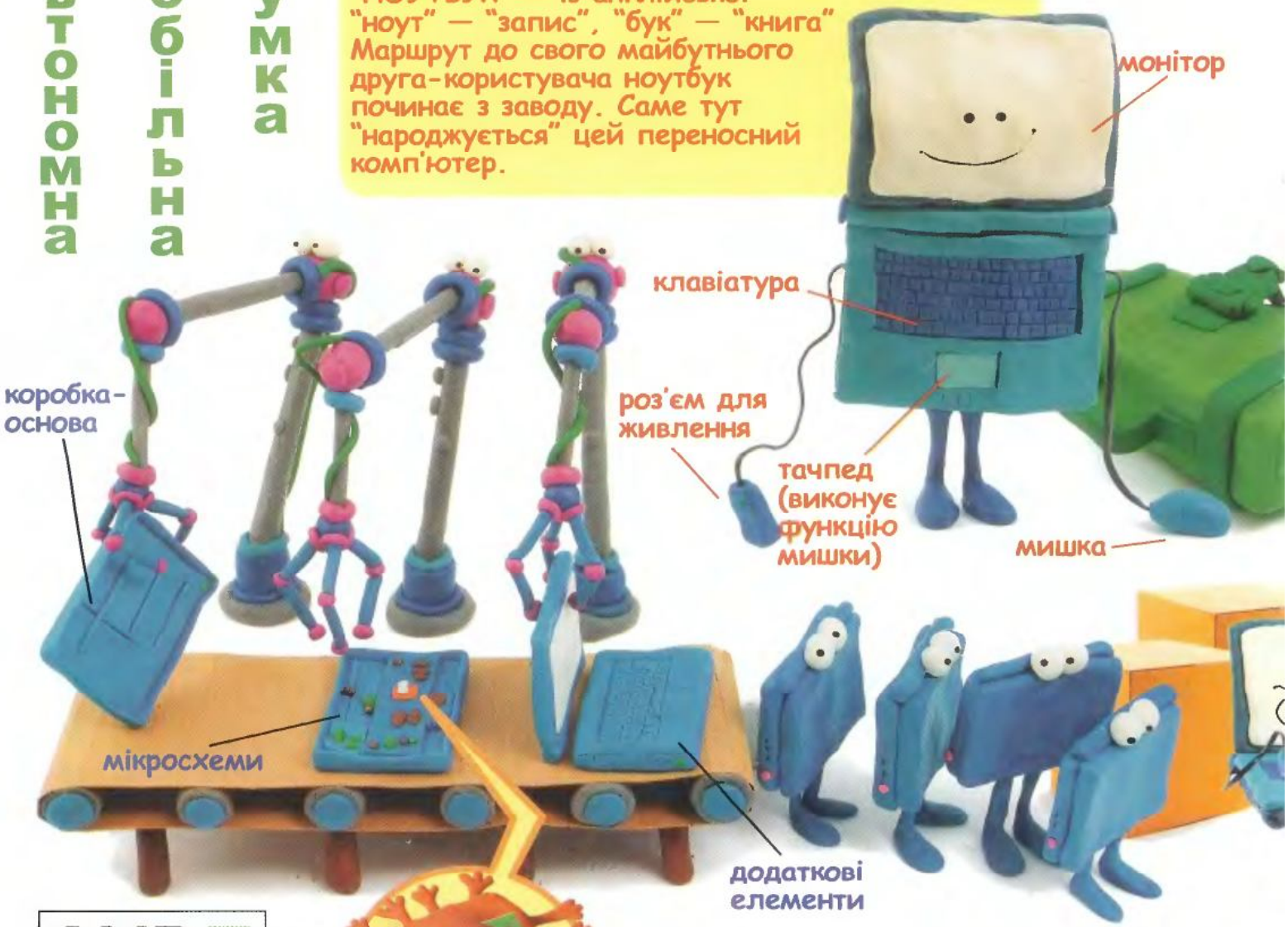

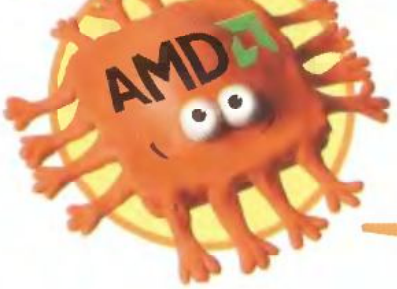

А я — процесор AMD — душа найкращих ноутбуків!

Ноутбуки готові! На старт — до магазинів! Та хіба, лежачи на полицях, вони зможуть показати користувачеві усе на що здатні?

Усі ноутбуки МОБІЛЬНІ — помандрують із тобою хоч на край світу, та ПОТУЖНІ, тому що опрацьовують величезний обсяг інформації. Однак різні ноутбуки мають різні можливості.

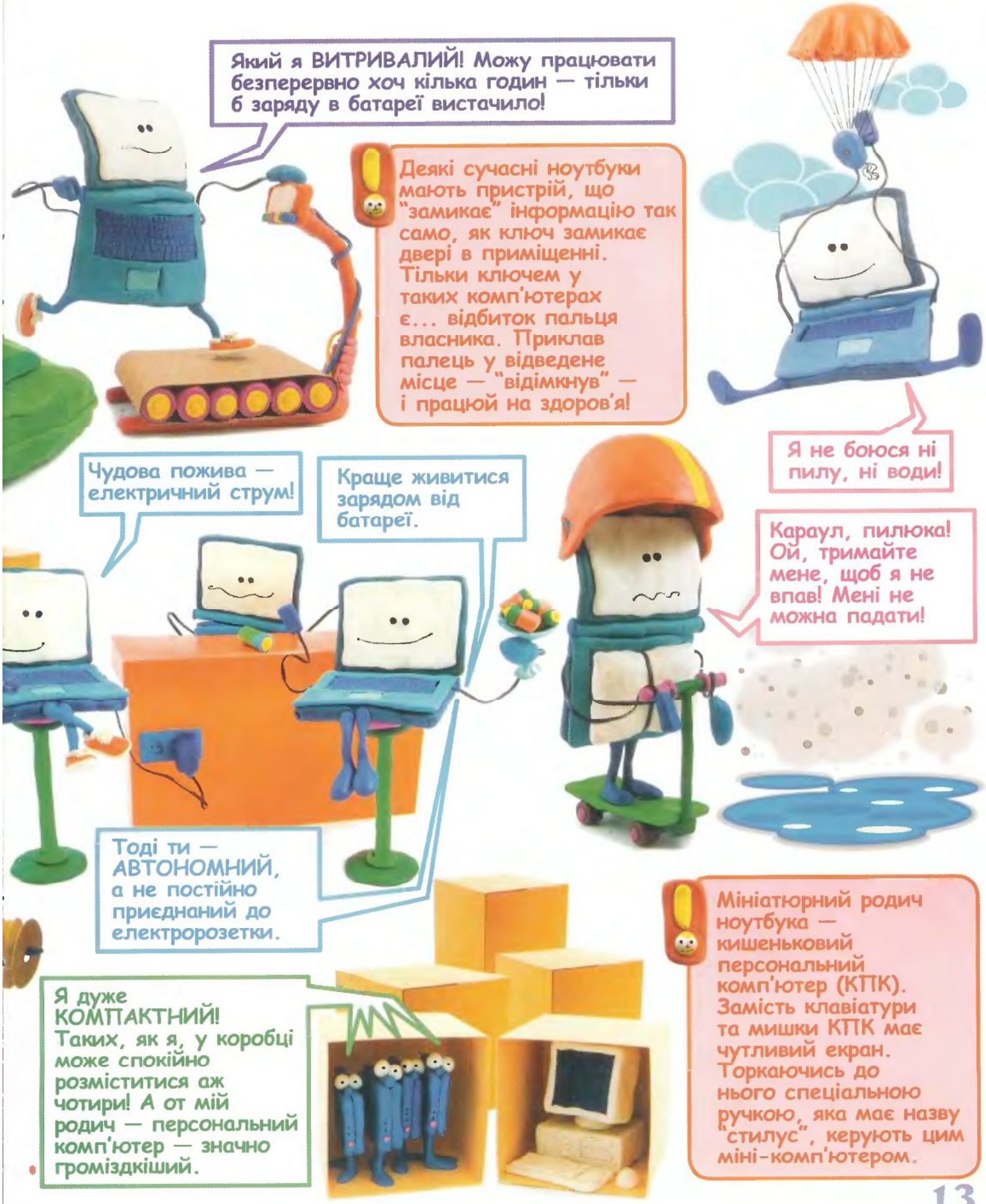
Який я ВИТРИВАЛИЙ! Можу працювати безперервно хоч кілька годин — тільки б заряду в батареї вистачило!
Деякі сучасні ноутбуки мають пристрій, що "замикає" інформацію так само, як ключ замикає двері в приміщенні. Тільки ключем у таких комп'ютерах є... відбиток пальця власника. Приклав палець у відведене місце — "відімкнув" — і працюй на здоров'я!
Я не боюся ні пилу, ні води!
Чудова пожива — електричний струм!
Краще живитися зарядом від батареї.
Караул, пилюка! Ой, тримайте мене, щоб я не впав! Мені не можна падати!
Тоді ти — АВТОНОМНИЙ, а не постійно приєднаний до електророзетки.
Я дуже КОМПАКТНИЙ! Таких, як я, у коробці може спокійно розміститися аж чотири! А от мій родич — персональний комп'ютер — значно громіздкіший.
Мініатюрний родич ноутбука — кишеньковий персональний комп'ютер (КПК). Замість клавіатури та мишки КПК має чутливий екран. Торкаючись до нього спеціальною ручкою, яка має назву "стилус", керують цим міні-комп'ютером.

У Пошуках Скарбів

разом із Надра Банк

МІДНИЙ ВІК

Цікаво:

що спало на думку давній людині, яка розчищала місце вчорашнього багаття і раптом помітила: під рукою зблиснув червоний камінь. А він же був зеленкуватий! "Піти по шамана, щоб розвіяти чари? Чи, може, по... кам'яний молоток?" Бо попри усі страхи людині кортіло побачити, що вийде, коли той "чарівний" камінь добряче стукнути. І стукнула! У тому місці утворилася заглибина. "Ого! Та цей камінь гнучкий!"

Авжеж, давня людина мала справу з металом — міддю! Вона просто ховалася в мідній руді — отому камені, на якому випадково розвели багаття.

Спочатку знаходили мідь у самородках — червонуватих камінцях. Побачивши, що цей камінь не кришиться, а гнеться, почали кувати з нього знаряддя праці — значно легші, ніж кам'яні.

Та мідь траплялася не скрізь. Бойові молоти, зернотертки були кам'яними. Навіть на вершечках скіпетрів вождів красувалися витесані з каменю голови коней чи роги биків.

Надра Банк історичний банкомат

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

У мідному віці людство чітко поділилося: ті племена, що жили осіло, стали землеробами, а кочові племена — скотарями. Найбільшим скарбом землеробів стала родюча земля. (Її вже орали, впрягаючи у ярмо бика). А найбільшою цінністю для скотарів була худоба. Від одного пасовиська до іншого скотарі переганяли свої численні стада. Кочували на конях — тепер їх привчили до верхової їзди.

Булава як символ влади з'явилася ще у кінці кам'яного віку. І збереглася аж до козацьких часів — гетьманська булава була схожа на свою "родичку" з часів неоліту.

Чудовий винахід — колесо — "породив" перший транспорт — двоколісну гарбу. Її залишки та зображення на плитах знаходять зараз у курганах поблизу Мелітополя та Дніпропетровська.

Надра Банк
Вони стараються для мене!

другий скарб

БІНОКЛЕВИДНА ПОСУДИНА

Завдання від Надра Банку

Назву села, поблизу якого знайдено скарб, ти впишеш у клітинки, коли розгадаєш ребус на карті.

ТРИПІЛЬСЬКА КЕРАМІКА

"Очам не вірю! Такий рівний глечик, а зроблений без гончарного круга!" — захоплюються сучасні гончарі. "Цьому візерунку 6 тисяч літ, а фарба, як свіжа!" — дивуються художники. "А це що за посудина без дна, схожа на бінокль? — морщать лоби учені. — Може, якась ритуальна, для викликання дощу..."

У глині немов завмерла ціла цивілізація: різноманітний посуд, модельки стільців, "тронів", будинків... Витвори трипільських гончарів вражають нинішній світ своєю красою і досконалістю. А скільки їхніх загадок іще не розгадано!

Трипільська культура — давня людська цивілізація, що існувала протягом 1,5 тисячі років. Це найдавніша землеробська культура в Україні — вирощувати хліб вважалося священним заняттям.

А культурою мальованої кераміки називають її через красиві орнаменти. Ними прикрашали трипільці не тільки посуд, а навіть печі та будинки.

Ліцензія НБУ №21 від 23.08.02.

Надра Банк
Вони стараються для мене!

Так звані протоміста (перші міста) трипільців були схожі... на сонця! Якщо б ти, друже, глянув зверху на таке місто, добре побачив би центр поселення, а довкола нього сонячним колом стоять будинки. Трохи далі — ще одне кільце будинків. А повз них, немов промінці, розходяться від центру вулиці. А що ж у центрі? Щодо цього існують різні думки. Ймовірно навіть, що загони для худоби. Цей живий скарб надійно охороняли людські житла. Адже трипільці навчилися не тільки обробляти землю, але й доглядати худобу.

Є ТАКА ДУМКА

Трипільці вміли будувати двоповерхові будівлі. (Зауваж, що ніяких цвяхів тоді ще не було!) Проте другий поверх таких будівель міг бути і... першим — якщо припустити, що пóверх під ним був просто льохом. Адже залишки цих будівель знаходять під суцільним шаром землі.

У Пошуках Скарбів разом із

Надра Банк
Вони стараються для мене!

ЄТАКА ДУМКА

"Брязкальця — зовсім не дитячі іграшки!" — певно, сказали б трипільці. Торохтіли ними, аби відлякати недобрих духів (у тому числі й від дітей). Адже ці фігурки — образи богів та богинь.

Глиняну подобу богині-птаха часто знаходять поблизу святилищ у трипільських домівках. Напрочуд красиві також статуетки богині-матері. Адже тільки їй підвладне велике таїнство — народження нового життя. Чи не тому в ці фігурки заліплювали, як символ, зерна пшениці: вони теж "народжують" колос.

ЗАГАДКА ДЛЯ НАУКИ

Археологи знаходять сотні спалених трипільських поселень. Хто їх спалював і навіщо? Можливо, самі жителі? Так, прощаючись із колишньою домівкою, вони йшли на інші землі та будували нові поселення.

Акуратно виріж по контуру

Карту-додаток можна придбати за телефоном (044) 494-25-01 (02)

Ліцензія НБУ №21 від 23.08.02.

Про те, що трипільці вміли ткати полотно, дізналися із залишків від ткацького верстата. Це підтвердив і той самий глиняний черепок! Бо, крім візерунків, на ньому помітили ще й відбиток тканини. Вірогідно, на таку полотняну ганчірку ставили висихати щойно зліплений та пофарбований горщик.

"Подумаєш, черепок!" — скаже хтось. А якщо справді подумати... та ще й роздивитися його разом із фахівцем? Цей черепок стільки історій розповість! Про те, що обпалювали його не просто у вогнищі, а у спеціальній печі (от до чого додумалися трипільці!). Про майстра, який вимальовував візерунки. Та не просто задля прикраси — це були малюнки-символи. Один означає дім, у іншому поєднані знаки "рослина" і "вода"... З таких знаків могло з'явитися й письмо. Шкода, що трипільська культура зникла задовго до цього.

ТАЄМНИЧКИ АРХЕОЛОГА

Якими були найдавніші споруди і навіть цілі міста, вчені здогадуються, ретельно вивчаючи залишки будівель. Та якщо ті будинки з дерева та глини, до наших часів від них майже нічого не збереглося. Тоді "підказують" інші знахідки: як-от маленька глиняна модель трипільського будинку.

Надра Банк

ОГОЛОШУЄ КЛАСНИЙ КОНКУРС! "У ПОШУКАХ СКАРБІВ"

Долучіться до нього цілим класом! У тебе велика компанія друзів? Чи родина, яка залюбки помандрує з тобою у часі? Чудово! Організуйте роботу разом! Головне, щоб у цій дивовижній мандрівці взяв участь кожен.

УМОВИ КОНКУРСУ:

Зробіть власну історичну карту. Вас цікавить лише одна епоха чи історичні теми, яких не буде в журналі? Досліджуйте, пишіть, малюйте!

Роботу надсилайте до 20 грудня 2007 року!

На переможців (колектив) чи переможця конкурсу чекає головний приз — поїздка до природничого музею міста Києва.

Ліцензія НЕУ №21 від 23.08.02.

Валентинки для сердечних Друзів

зігни
зігни
Святкову серію листівок дарує тобі Подружка
зігни
відріж по контуру
відріж по контуру
Ти – Лицар! Благородний і чесний Герой! Як радісно дружбу відчути з тобою!
твоя Подружки
Відкрий для себе нову колекцію іграшок у шоколадних яйцях
Подружка
зігни
зігни

FRUITING

В КОЖНОМУ КОВТОЧКУ — ФРУКТОВІ ШМАТОЧКИ!

Імпортер ПП „ТАК".
Дилер в Україні: ДП „Пілснер Україна". Тел.: (044) 568-84-82 (83)

КРОКОДИЛ

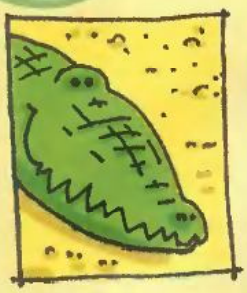

місце проживання: майже скрізь, окрім Європи, у теплих річках, хоча деякі види поселяються і у солоних водах морів.

головні прикмети: пласка голова (трикутна зверху), довга паща, короткі лапи, могутній хвіст, шкіра з твердими пластинками-щитками.

Міцні пластинки на крокодилячій шкірі, немов кольчуга, захищають тварину від кігтів та зубів ворога. А от від людей хижак захищається нападом. Бо ж попри смертельну небезпеку полюють на крокодила заради шкіри: надто гарні вже виробляють із неї сумочки та черевички! Тепер задля цього крокодилів розводять на спеціальних фермах. А ті види тварин, які жорстоко винищувались, охоронці природи розводять і випускають на волю.

ПТАШКУ, яка лікувала крокодилові зуби, Чуковський вигадав для казки?

Пташка з казки "Лікар Айболить" існує насправді. Звуть її куличок. Ця маленька пташина спокійно господарює у відкритій пащі крокодила. Вона видзьобує рештки їжі, що застряють поміж крокодилячими зубами. Така собі крилата зубна щітка!

КОЛОДА ЧИ ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН?

Крокодил таки добре маскується під стару колоду. Тільки очі та ніздрі стирчать над водою, щоб вільно дихати і пильно вистежувати здобич. А якщо треба пірнути, в його тілі, як у підводному човні, щільно закриваються всі отвори: змикаються ніздрі, вуха закриваються шкіряними клапанами, а очі у деяких видів заплющуються... прозорою повікою.

Бачити із заплющеними очима може хіба що божество, вважали древні єгиптяни і зображали бога ріки Ніл із крокодилячою головою.

ЧОМУ говорять: "Плаче крокодилячими сльозами"?

Так кажуть про показні сльози. Бо здавна помітили, що крокодил, поїдаючи здобич, інколи "пускає сльозу". Та це зовсім не через жаль до своєї жертви! Саме так, разом зі слізьми, виводяться з організму тварини зайві солі.

КРОКОДИЛЯЧІ ПРАВИЛА

ПРИБИРАЙ ТАМ, ДЕ ЖИВЕШ!

У своїй водяній оселі крокодил старанно вичищає дно від рослин — витягує їх на берег разом із іншим брудом, що каламутить воду. Водяні рослини не пропадуть задарма! З них крокодилихи вимощують розкішні гнізда.

РОЗЗЯВЛЯЙ РОТА ТІЛЬКИ ПРИ ПОТРЕБІ!

Крокодил не з тих, хто ловить ґав. Чому ж він годинами лежить на березі з розкритою пащею? Щоб не перегрітися! Палюче сонце підвищує температуру тіла цієї холоднокровної тварини. А коли з пащі випаровується волога, сонячний удар не загрожує.

ПОРУШИВ КОРДОН — НАЧУВАЙСЯ!

Зазвичай крокодил не вважає людину здобиччю, бо основний його харч — птахи, риба та інші водяні тварини. Але той, хто необережно порушить крокодилячий кордон, — вже ворог.
А з ним хижак без вагань поквитається.

ХТО ТАМ, У ЯЙЦІ, ЖИВЕ?

Ще не народжений крокодильчик росте у міцній шкаралупці, що під теплою ковдрою із піску чи гнилого листя. Мама поряд наглядає. А коли яйце тоненько "заквакає" чи "загавкає" (у кого як вийде), крокодилиха швидко розкопує гніздо, дістає дитинча зі шкаралупки, як із пелюшок, і в роті переносить його до води.

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

Крокодил — нащадок динозаврів. На відміну від своїх давніх родичів у несприятливий час крокодил залишив суходіл і зумів пристосуватися до життя у воді. Саме тому його рід і вижив.

Крокодилополь — так переклали назву давнього єгипетського міста, де крокодилів вважали священними тваринами. Їх приручали, на шию та лапи одягали золоті прикраси і годували спеціальною ритуальною їжею.

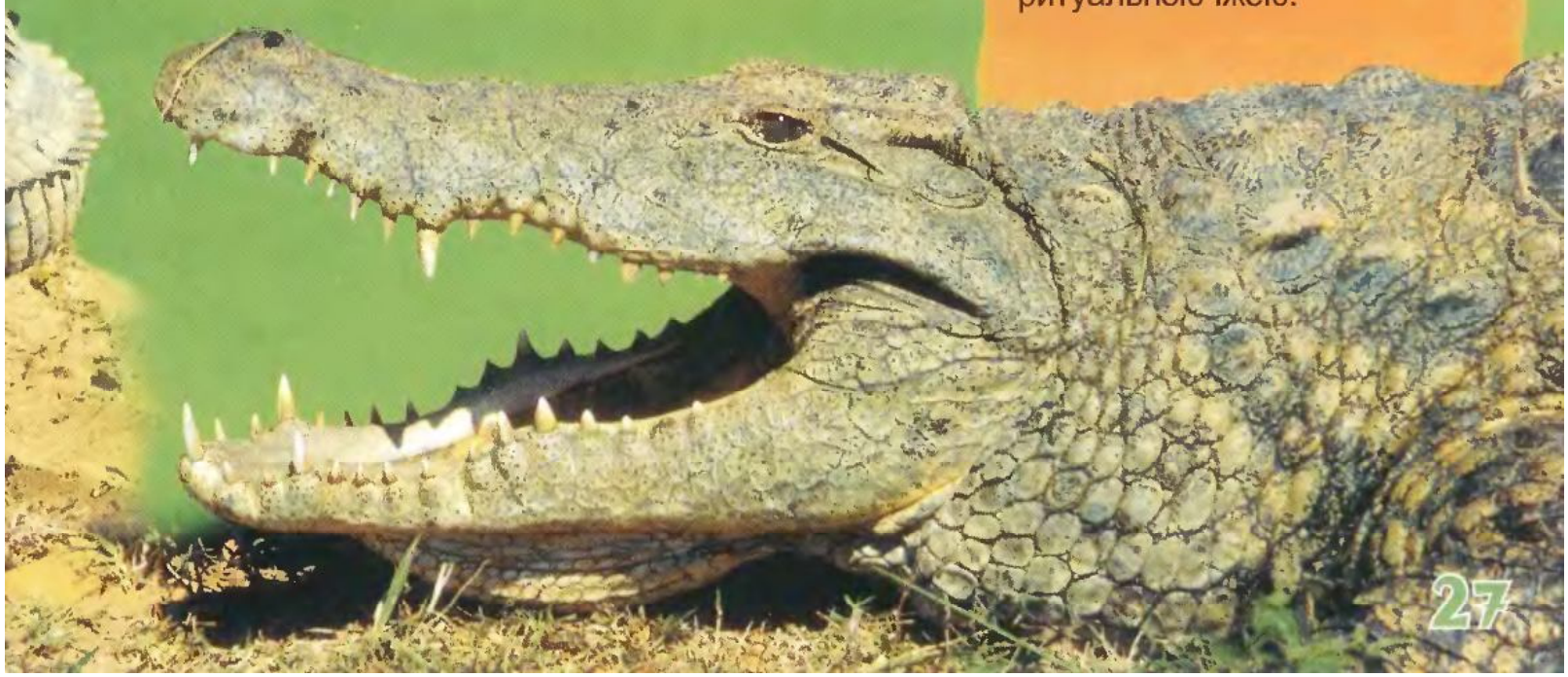

1. Порахуй усіх крокодилів.

2. Збери частини зламаної машини.

3. Знайди антилопу гну, що відбилась від стада.

4. На кого полюють крокодили.

Відповіді на питання у №1 за 2007 р.

1. Тунець.
2. Світло.
3. Ті, на кого полюють акули.
4. Усі акули.

Mr. Din is a Movie Star

One day Mr. Din decided to become a movie star.

Одного дня містер Дін вирішив стати кінозіркою.

He was too handsome to act in horror films.

Він був занадто гарним, щоб зніматися у фільмах жахів.

He was too serious to act in comedies.

Він був занадто серйозним, щоб грати у комедіях.

He was too proud to act in soap operas.

Він був занадто гордим, щоб грати в мильних операх.

But he was clever enough for a leading part of a secret agent.

Але він був досить розумним, щоб зіграти головну роль таємного агента.

Mr. Din saw a casting notice for a detective film and decided to take part in it.

Містер Дін побачив оголошення про кастинг для детективу і вирішив взяти участь.

Superb! He has got the leading part of a secret agent... in the advertisement.

Супер! Він отримав головну роль таємного агента... у рекламному ролику.

Завдання. Напиши, в якому фільмі міг би зіграти головну роль містер Дін.

ПРИГОДИ ВРЯДИ-ГОДИ

ЗАПРОГРАМОВАНИЙ ПИРІГ

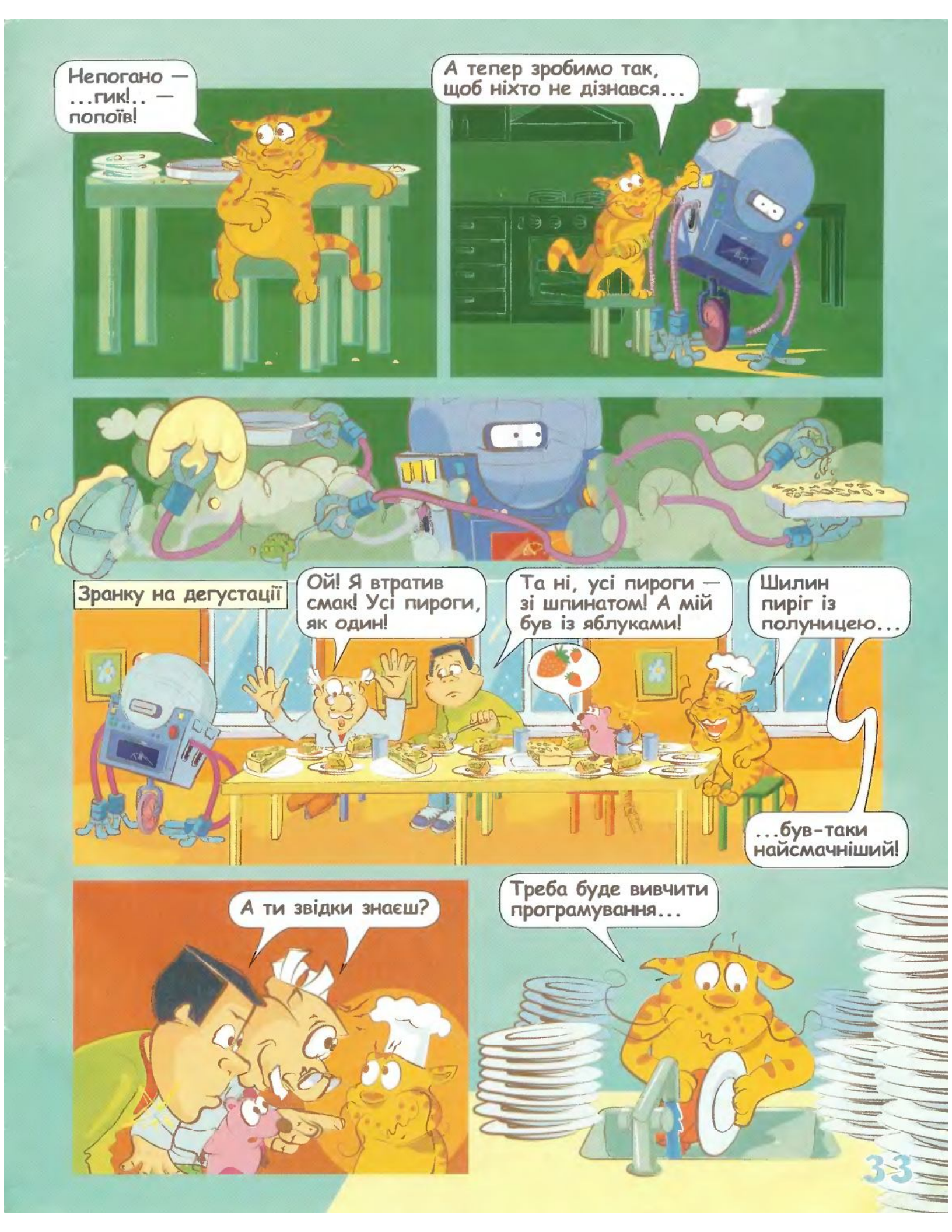
Непогано — ...гик!.. — попоїв!
А тепер зробимо так, щоб ніхто не дізнався...
Зранку на дегустації
Ой! Я втратив смак! Усі пироги, як один!
Та ні, усі пироги — зі шпинатом! А мій був із яблуками!
Шилин пиріг із полуницею...
...був-таки найсмачніший!
А ти звідки знаєш?
Треба буде вивчити програмування...

Вітаємо!

ПЕРЕМОЖНИЦЯ КОНКУРСУ "НАЙКРАЩИЙ КРАЄЗНАВЕЦЬ РОКУ"

ЯРОСЛАВА ШАПОШНІК

із міста Запоріжжя!
Її ґрунтовні історичні замальовки з оригінальними аплікаціями заслуговують на головний подарунок від компанії UMC — стартовий пакет Sim-Sim та камерофон!

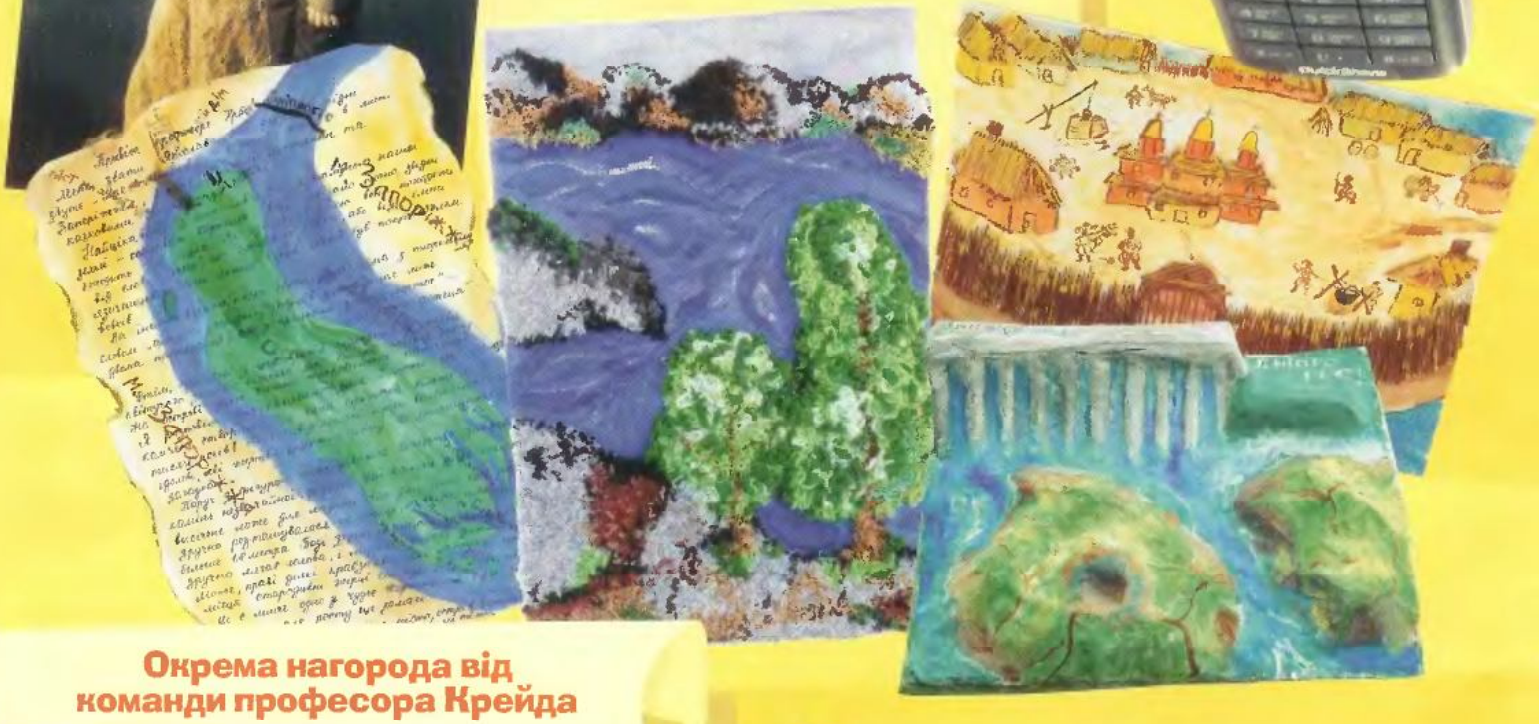

Окрема нагорода від команди професора Крейда

ДАНИЛУ ІВЖЕНКОВІ
з міста Києва.
Його виготовлена власноруч книжка "Мій Воропаїв — казка на Десні" — це власне дослідження історії прабатьківщини, де живуть дідусь та бабуся. За цікаву розповідь із фотоілюстраціями автор отримує пам'ятний подарунок.

Разом із переможцями конкурсу команда професора Крейда відправляється у мандрівку історичними місцями Києва.
Усім-усім іншим старанним учасникам — наснаги і перемоги у наступних конкурсах!

МІСТ у ТЕРАБІТІЮ

За мотивами однойменної книги Кетрін Патерсон.

з 1 березня

І як це у письменників виходить: сів за стіл, наморщив, як слід, лоба і написав книжку. Чи спочатку наморщив, а вже потім сів і написав...
Чи, може, книга пишеться десь усередині, протягом довгих років, непомітно для самої людини. У незримі рядки лягають роздуми, враження, переживання. А вже потім, слово за словом, вони виливаються на папір. Так, як у Кетрін Патерсон — письменниці, яка вигадала Терабітію. Ймовірно, сама Кетрін, як і герої її книги, відчула колись безмежну радість від щирої дружби.

Що ж тебе більше захопить: книга чи кінофільм? Адже "Міст у Терабітію"— незабаром на кіноекранах!

...Джес та Леслі могли б бути затятими ворогами, а стали друзями-нерозлийвода.
Є у них і спільна таємниця — загадкова країна Терабітія. Варто лише перелетіти на канаті через струмок — і ти вже у ній. Ось тут Джес та Леслі — король і королева. Ось тут починаються неймовірні пригоди!

КОНКУРС!

До 15 квітня 2007 року надішли професору Крейду малюнки з улюбленими персонажами фільму "Міст у Терабітію".

20 переможців конкурсу отримають подарунки — записники із зображеннями героїв фільму від компанії ГЕМІНІ

Професор Крейд

Щомісячний дитячий журнал "Професор Крейд"
для дітей 6-10 років
січень 2007 №2 (26)

Засновано у 2004 році.
Засновник та видавець:
© ВБ "Максимум"

Тираж 60 000 примірників.
Ціна договірна.
Передплатний індекс:
журналу — 91413
журналу з літературно-музичним додатком — 91412
Кольороподіл та друк:
ОПЧЕТ ПРЕТ 01054,
м. Київ, вул. Дмитрівська, 44-Б,
тел.: (044) 464-41-67/68
Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи №05.03.02-03/15001 від 17.04.2003 р.
Свідоцтво про реєстрацію КВ №9456 від 22.12.2004 р

Адреса редакції та видавця:
вул. Суворова, 4, 3-й поверх, м. Київ, 01010
professor@kraid.com.ua
Бренд-менеджер:
Богдан Лозицький
Відділ продажу:
494-25-01 (02)
Відділ редакційної передплати: 494-25-04

Шеф-редактор:
Олена Мальцева
Редактор:
Руслана Скачко
Матеріали підготували:
Сергій Бідний ("Академія Крейда")
Руся Рось ("Стій! Хижаки!", "Фанотека")
консультант Сергій Басан "AMD"
Руслана Скачко
консультант Олена Літвішко ("У пошуках скарбів")
Ірина Коберник ("English with fun")
Максим Мазі ("Пригоди вряди-годи")
Літературне редагування:
Сергій Чемеркін, Людмила Митулько, Леонід Гнатюк
Музичний редактор:
Олег Петров

Головний художник:
Максим Копилов
Художники:
Ольга Кузнецова, Олександра Колядіна, Наталія Єрмакова
Фоторедактор:
Максим Гаврилов
Комп'ютерна обробка:
Максим Мазі, Олег Брежко
Верстка:
Василь Жихорський

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Передрук текстів та відтворення графічних матеріалів журналу "Професор Крейд" – лише з дозволу редакції.
Всі матеріали, позначені, публікуються на правах реклами

пиши на адресу:
професору Крейду, вул. Суворова, 4, 3-й поверх, м. Київ, 01010

Ласкаво просимо до країни,
де творяться справжні дива!

МІСТ ТЕРАБІТІЮ

За мотивами однойменної книги Кетрін Патерсон.

WALDEN MEDIA PRESENTS A HAL LIEBERMAN COMPANY PRODUCTION A LAUREN LEVINE PRODUCTION "BRIDGE TO TERABITHIA"
JOSH HUTCHERSON ANNASOPHIA ROBB ROBERT PATRICK AND ZOOEY DESCHANEL CASTING BY STEPHANIE CORSALINI CSA CO-PRODUCER KEVIN HALLORAN MUSIC SUPERVISOR GEORGE ACOGNY
MUSIC BY AARON ZIGMAN DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY MICHAEL CHAPMAN ASC PRODUCED BY HAL LIEBERMAN LAUREN LEVINE DAVID PATERSON BASED ON THE BOOK BY KATHERINE PATERSON
SCREENPLAY BY JEFF STOCKWELL AND DAVID PATERSON DIRECTED BY GABOR CSUPO

дивіться в усіх кінотеатрах з 1 березня